

Arrest

**nr. 170 380 van 22 juni 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 8 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS, loco advocaat I. SIMONE, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk opnieuw binnengekomen in november 2008 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 mei 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 mei 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 25 mei 2016.

1.3. Op 31 mei 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Marrypur, gelegen in Punjab te India. U verklaart dat u S.(...) S.(...) heet, geboren bent op 17 januari 1981 te India en over de Indiase nationaliteit beschikt. U beschikt over verschillende aliasen zijnde J.(...) S.(...), geboren op 17 januari 1991; H.(...) S.(...), geboren op 17 januari 1985; N.(...) S.(...), geboren op 1 juli 1981; N.(...) S.(...), geboren op 17 januari 1981; N.(...) S.(...) en V.(...) N.(...).

U beëindigde uw studies in 1998 en startte nadien met werken als loodgieter. In juni of juli 2000 vond er een conflict plaats tussen leden van de Congresspartij (oppositiepartij) en Akali Dal partij (die op dat ogenblik aan de macht was) waarbij uw vriend J.(...) S.(...), in het gezicht werd geschoten. Hij was vroeger secretaris van het district, sport promotor en is momenteel president van het district. Na het incident dat plaatsvond in 2000, hielp u J.(...) S.(...) regelmatig met medische kwesties. Zo bracht u hem naar het ziekenhuis en de dokter wanneer dit nodig was. Nadat u uw vriend hielp, in juni 2001, werd u door leden van Akali Dal valselijk beschuldigd van druggebruik. Op basis van deze beschuldigingen werd u gearresteerd en opgesloten. In september 2001 verliet u de gevangenis na de betaling van een borgsom. Nadien werd u lid van de Congresspartij. Ook uw familie was reeds jarenlang lid van de Congresspartij. Zo was uw vader gedurende enige tijd secretaris van de Congresspartij. In de periode die na uw vrijlating volgde verbleef u afwisselend in uw ouderlijk huis, bij vrienden of bij familie. Betreffende de aanklacht die tegen u werd ingediend werd u onschuldig bevonden. U werd dan ook niet veroordeeld. In februari of maart 2003 was de zaak tegen u definitief afgesloten.

U probeerde aan een visum voor Verenigd Koninkrijk te raken via familieleden die reeds in Verenigd Koninkrijk verbleven maar dit werd u geweigerd. Via een vriend raakte u aan een visum voor Dubai. In augustus 2003 verliet u Indië en reisde u met uw eigen paspoort naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) waar u tot augustus 2006 woonde en werkte. In augustus 2006 keer u terug naar uw ouderlijk huis in Marrypur. De Congresspartij was sinds juni of juli 2002 aan de macht maar er waren veel problemen met de Akali Dal. In september 2006 werd u door leden van Akali Dal bedreigd en zeiden ze u dat u vorige keer gespaard bent gebleven, wat niet het geval zou zijn eens zij opnieuw aan de macht zouden komen.

U besloot Indië voor een tweede keer te verlaten in oktober 2006. Met behulp van een smokkelaar die u een Russisch visum regelde, reisde u via Rusland, Italië en Frankrijk naar België. U reisde met uw eigen paspoort naar Rusland en maakte nadien gebruik van een vals paspoort. In december 2006 kwam u aan in België. U vond hier geen werk en besloot om België te verlaten in januari 2008. U kwam in contact met een smokkelaar die u beloofde om u naar Verenigd Koninkrijk te brengen via Roemenië. In Roemenië werd u in maart 2008 verplicht om een asielaanvraag in te dienen nadat u werd opgepakt door de politie. U diende een asielaanvraag in onder een foutieve naam en geboortedatum, namelijk H.(...) S.(...) en het geboortjaar 1985, en legde er een interview af in het kader van uw asielaanvraag. Nadien ontving u een positieve beslissing in het kader van uw asielaanvraag. Zo verkreeg u een verblijfskaart dat geldig was voor een periode van drie maanden. Uiteindelijk besloot u in april of mei 2008 om Roemenië te verlaten omwille van economische redenen. Zo was er geen werkgelegenheid en kon u er moeilijk overleven.

Vervolgens reisde u, opnieuw met behulp van een smokkelaar, via Italië en Frankrijk naar België waar u in november 2008 aankwam. In december 2009 diende u een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980. In 2013 werd u in België gearresteerd voor mensenhandel. U verbleef ongeveer 13 maanden in de gevangenis en kwam in 2014 vrij.

In 2014 keerde een familielid van u terug naar Indië vanuit Verenigd Koninkrijk waar hij tien jaar lang had verbleven. Hij werd in november vermoord teruggevonden. U vermoedt dat hij vermoord werd door leden van Akali Dal.

Op 3 mei 2016 diende u een asielaanvraag in België in waardoor uw voorziene repatriëring naar Indië op 11 mei 2016 werd geannuleerd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende fotokopieën neer: vier affidavits, twee krantenartikels en een document in verband van de valse rechtszaak die tegen u werd ingediend. .

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient het CGVS op te merken dat u verklaart S.(...) S.(...) te heten en over verschillende aliases beschikt. Zo blijkt uit uw dossier en verklaringen dat u in het verleden verschillende namen en geboortedata heeft opgegeven in België en elders in Europa. U gevraagd welke foutieve namen u in het verleden opgaf, verklaarde u in eerste instantie dat u deze namen niet meer wist. Uiteindelijk gaf u aan dat u asiel aanvraag in Roemenië onder de naam H.(...), en dacht dat u ook enkele keren de naam J.(...) opgaf (zie gehoorverslag CGVS p.3-4/22). Uit verschillende politierapporten die zich in uw administratief dossier bevinden blijkt dat u tijdens een administratieve controle in 2008 verklaarde J.(...) te heten en dat u minderjarig was. Uit een ander rapport blijkt dat u in 2011 tijdens een administratieve controle verklaarde H.(...) S.(...) te heten en gaf u aan geboren te zijn op 17 januari 1985. Uit het bovenstaande kan het CGVS dan ook besluiten dat u zich aan de Belgische autoriteiten reeds meermaals voordeed als een andere persoon. **U trachtte aldus de Belgische autoriteiten bewust te misleiden, wat uw geloofwaardig reeds ernstig aantast.** Hoewel u verklaarde over een paspoort te beschikken dewelke zich zou bevinden op uw woonplaats in België, legde u geen enkel identiteitsdocument voor in het kader van uw asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS p.4/22). Nochtans werd u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten aangezien de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielaanvraag, overigens in iedere procedure, is én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven (zie vragenlijst CGVS p.1). U gevraagd naar de reden waarom u uw paspoort niet voorlegde ter ondersteuning van uw identiteit, verklaarde u dat u niet op de hoogte was gesteld van het belang van het staven van uw identiteit (zie gehoorverslag CGVS p. 5/22). **Echter, gezien u in het verleden meermaals leugenachtige verklaringen omtrent uw identiteit aflegde kan het CGVS hier geen geloof aan hechten. Bovendien beschikt u over een advocaat die u ondersteunt gedurende de asielprocedure.** De vaststelling dat u nog steeds geen duidelijkheid omtrent uw beweerde identiteit wenst te scheppen, breekt ten zwaarste het algemene vertrouwen in uw verklaringen af.

Ten tweede diende u een zeer laattijdige asielaanvraag in, in België. Nochtans verbleef u van december 2006 tot januari 2008 reeds een eerste maal in België. U gevraagd naar de redenen voor het nalaten van het indienen van een asielaanvraag tijdens deze periode, gaf u aan dat u plande om verder te reizen naar familie in Verenigd Koninkrijk (zie gehoorverslag CGVS p.9/22). Echter, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die bescherming van de Conventie van Genève inroept, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het asielland een asielaanvraag indient. Het feit dat u naliét dit te doen maar langer dan een jaar probeerde verder te reizen naar Verenigd Koninkrijk, doet afbreuk aan uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst. **U gaf aan dat u België begin 2008 verliet om via Roemenië naar Verenigd Koninkrijk te reizen, in Roemenië na aanhouding door de politie een asielaanvraag moest indienen (onder een frauduleuze naam en geboortedatum) en er erkend werd als vluchteling.** Nochtans hebt u op geen enkele wijze aangetoond dat u over een bepaald statuut in Roemenië zou beschikken. Zo was u niet in staat om enig document ter ondersteuning van deze bewering voor te leggen. Ook uw verklaringen konden niet overtuigen. Zo verklaarde u dat u in Roemenië een interview had in verband met uw asielaanvraag en u nadien een verblijfskaart van drie maanden verkreeg (zie gehoorverslag CGVS p.9-10/22). **Dit wijst er eerder op dat u er een tijdelijke verblijfsvergunning kreeg maar wijst er niet op dat u het statuut van vluchteling verkreeg.** Hoewel u beweert in Roemenië over een verblijfsstatuut te beschikken, besloot u het land enkele maanden nadien te verlaten omdat er geen werk was en u nog steeds naar Verenigd Koninkrijk wilde reizen (zie gehoorverslag CGVS p.11/22). U reisde onder andere via Frankrijk en Italië naar België waar u voor de tweede maal aankwam in november 2008. Opnieuw liet u na om een asielaanvraag in te dienen in België omdat u nog steeds probeerde naar uw familie in Verenigd Koninkrijk te reizen (zie gehoorverslag CGVS p.11-12/22), wat er op wijst dat u het verkrijgen van internationale bescherming nog steeds niet dringend en bijgevolg noodzakelijk achtte. Uiteindelijk diende u in december 2009 een regularisatieaanvraag in. U gevraagd naar uw motief waarom u uiteindelijk wel een regularisatieaanvraag indiende, maar nooit een asielaanvraag indiende, verklaarde u dat u de hoop had opgegeven om naar Verenigd Koninkrijk te reizen en 'de regularisatieaanvraag geopend was', waarbij u

verwees naar de regularisatiecampagne in 2009 (zie gehoorverslag CGVS p.12/22). Ook dit is geen geloofwaardige reden voor uw nalatigheid betreffende het indienen van een asielaanvraag. **Wat er ook van zij, uiteindelijk wachtte u tot 3 mei 2016, bijna tien jaar na uw eerste aankomst in België, om een asielaanvraag in te dienen in België.** Het feit dat u wel op de hoogte was van de regularisatieprocedures, reeds lange tijd over een advocaat in België beschikt en verschillende keren in aanraking kwam met de politie (zie administratief dossier) wijst op een zekere vertrouwdheid met de bestaande procedures in België. **De verklaringen die u gaf voor uw laattijdige asielaanvraag zijn bijgevolg weinig overtuigend wat de ernst van uw beweerd vrees voor vervolging in Indië ten zeerste ondermijnt. Hierdoor geeft u alsook blijk dat u een asielaanvraag eerder indiende als laatste redmiddel om alsnog een repatriëring naar Indië te voorkomen en over een Belgische verblijfsvergunning te beschikken, dan wegens een nood aan bescherming.**

Ten derde verklaarde u dat u valselijk beschuldigd werd van druggebruik door leden van de Akali Dal en u hierdoor het land van herkomst diende te verlaten. Betreffende de door u aangehaalde beweringen heeft u op geen enkele manier aangetoond dat u valselijk beschuldigd werd van druggebruik omwille uw betrokkenheid bij bepaalde politiek gerelateerde activiteiten. In eerste instantie hield u aan dat u beschuldigd werd omdat u een vriend die betrokken was bij de Congresspartij, hielp met de medische opvolging i.v.m. met een incident dat plaatsvond in 2000 (vragenlijst CGVS punt 3, gehoorverslag CGVS p.15/22). Verder had u geen specifieke functie voor de Congresspartij. Meer zelfs, u was voor uw gevangenisstraf in 2001 nog geen lid van de Congresspartij (zie gehoorverslag CGVS p.16/22). Verder legde u geen enkel document neer ter ondersteuning van de bewering dat u J.(...) S.(...) hielp. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u door leden van Akali Dal geviseerd zou worden gezien u geen belangrijke rol of functie vervulde voor de Congresspartij of J.(...) S.(...). Tijdens het gehoor dat plaatsvond op 25 mei 2016 voegde u naar het einde van het gehoor toe dat uw vader destijds ook secretaris was voor de Congresspartij (zie gehoorverslag CGVS 19/22), maar u legde geen enkel document neer ter ondersteuning van deze bewering. **Het is dan ook niet aannemelijk dat er omwille van de door u aangehaalde redenen een valse aanklacht tegen u werd ingediend.** Betreffende de door u aangehaalde aanklacht dient het CGVS u erop te wijzen dat u valselijk beschuldigd werd van druggebruik maar u aangeeft dat u hiervoor niet veroordeeld werd en u onschuldig werd bevonden. U verklaart immers dat uw ouders drie maanden na uw arrestatie een borgsom betaalden en u werd vrijgelaten. Ook legde u kopie van een document neer in verband met het politieonderzoek waaruit blijkt dat u onschuldig werd bevonden. Verder blijkt uit uw verklaringen dat deze beschuldigingen plaatsvonden in juni 2001, u werd vrijgelaten in september 2001 en India pas verliet in augustus 2003. **Hieruit blijkt niet dat u, na uw vrijlating uit de gevangenis over een ernstige en gegronde vrees beschikte.** Bovendien verklaarde u dat u, behalve het feit dat u soms bij familie of vrienden verbleef, steeds in uw ouderlijk huis in Marrypur woonde (zie gehoorverslag CGVS p.7/22). Ook hieruit blijkt dat u noch door leden van Akali Dal, noch door andere personen gezocht werd of u over een ernstige vrees voor vervolging beschikte. **Dit blijkt ook uit enkele andere elementen.** Zo keerde u van augustus 2006 tot oktober 2006 na een verblijf in het buitenland, terug naar Marrypur (zie gehoorverslag CGVS p.19/22). Opnieuw doet dit afbreuk op uw beweerd vrees in Indië. Ook verklaarde u dat u tijdens uw verblijf in Marrypur in september 2006 bedreigd werd door leden van Akali Dal die u vertelden dat als hun partij opnieuw aan de macht zou komen, u opnieuw valselijk beschuldigd zou worden (zie gehoorverslag CGVS p.18/22). Gezien u uw beweerd profiel op geen enkele wijze aannemelijk maakte kan er ook geen geloof worden gehecht aan de bewering dat u tijdens uw terugkeer naar Marrypur in 2006, bedreigd werd door leden van Akali Dal. Verder gaf u aan dat u, behalve uw gevangenisstraf, nooit problemen heeft ondervonden in Marrypur (zie gehoorverslag CGVS p.17-18/22). Tenslotte dient het CGVS u erop te wijzen dat u slechts een fotokopie voorlegde van een politiedocument van de door u aangehaalde aanklacht. Gezien fotokopieën makkelijk te vervalsen zijn mits enig knip-en plakwerk, hebben deze geen enkele bewijswaarde, waardoor u geen enkel overtuigend bewijs van deze rechtszaak voorlegde. Bovendien bestaan er ernstige twijfels over de door u opgegeven identiteit, zodat u niet eens aannemelijk kunt maken dat dit document over u zou handelen. **Wat er ook van zij, gezien uw geloofwaardigheid reeds ernstig werd aangetast omwille van uw laattijdig vertrek uit India, uw terugkeer naar India in 2006, de frauduleuze verklaringen die u reeds aflegde betreffende uw identiteit en uw zeer laattijdige asielaanvraag, kan het CGVS geen geloof hechten aan de bewering dat u over een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève beschikt.**

De verdere door u voorgelegde documenten, zijnde fotokopieën van affidavits en twee krantenartikels, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling. Betreffende de voorgelegde affidavits, werden deze documenten opgesteld na uw aankomst in België, specifiek voor uw asielaanvraag, hetgeen ook blijkt uit het gesolliciteerd karakter er van, waardoor de bewijswaarde zeer relatief is. Bovendien betreffen het

louter verklaringen van familie, kennissen of vrienden. In verband met de voorgelegde fotokopieën van krantenartikels die beiden uw foto bevatten, zou in één krantenartikel verwezen worden naar het feit dat de Congresspartij mensen in het buitenland helpt die valse zaken tegen hen lopen hebben. Er staat echter niets vermeld over de oorzaak hiervan. In het andere artikel staat niets geschreven i.v.m. de door u aangehaalde valse beschuldiging. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat deze krantenartikels op uw aanvraag en die van J.(...) S.(...), werden gepubliceerd. Bijgevolg vormen deze krantenartikels, die slechts fotokopieën zijn, geen bewijswaarde voor het door u aangehaalde asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS p.13/22). U verklaarde dat uw familie originele documenten, alsook enkele andere documenten in verband met uw gevangenisstraf in Indië, liet opsturen. Echter, tot op heden heeft het CGVS nog steeds geen originele of nieuwe documenten ontvangen (zie gehoorverslag CGVS p.14-15;22/22).

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw aanvraag en uw beweerd vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 1 A lid 2 eerste alinea van de Conventie van Genève betreffende de status van vluchtelingen, artikel 10 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel, geeft verzoeker een uitgebreide theoretische uiteenzetting omtrent artikel 3 EVRM, waarbij hij onder meer verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en poneert hij dat hiermee bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen en algemene rechtsbeginselen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen en beginselen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 10 van de Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij dit artikel geschonden acht. Bij ontstentenis van enige toelichting wordt dit onderdeel van het middel niet in aanmerking genomen.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij zich aan de Belgische autoriteiten reeds meermaals voordeed als een ander persoon en hij aldus trachtte de Belgische autoriteiten bewust te misleiden, wat zijn geloofwaardigheid reeds ernstig aantast, (ii) hij geen enkel identiteitsdocument voorlegt in het kader van zijn asielaanvraag en hij aldus nog steeds geen duidelijkheid omtrent zijn beweerd identiteit schept, hetgeen ten eerste het algemene vertrouwen in zijn verklaringen afbreekt, (iii) hij in België een zeer laattijdige asielaanvraag indiende, namelijk bijna tien jaar na zijn eerste aankomst in België, wat de ernst van zijn beweerd vrees voor vervolging in Indië ten eerste ondermijnt, (iii) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem aangehaalde asielmotieven, zoals omstandig wordt uiteengezet en (iv) de door hem voorgelegde documenten de appreciatie van zijn asielaanvraag niet kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 mei 2016 (CG nr. 1614351), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en raken aan de kern van zijn asielrelaas, te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft. Evenmin betwist hij de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten. De motieven van de bestreden beslissing blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.5. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet de verzoekende partij aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een

verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De wetgever inspireerde zich voor artikel 48/4, § 2, b) op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b) nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626).

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd of geveiseerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. Er zijn derhalve evenmin redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Punjabi machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming

zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter.

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS